

Vàsia Djanov
Fabricant de Nines

Antoni Rosich Catalán

Índex

1	Vàsia Djanov	2
1.1	Siberia	2
1.2	Barcelona	3
1.2.1	Vaixell	3
1.2.2	Arribada	3
1.2.3	Ciutat	3
2	Comentari	4
A	Agraïments	4

1 Vàsia Djanov, Fabricant de Nines

1.1 Siberia

Siberià de l'estepa de Barava, havia vingut a raure a Barcelona. Des de la seva cabana al definitiu recer de l'Europa meridional hi havia milers de quilòmetres de distància, les marques de la raça, de la dent d'altres climes, els costums propis i el xoc constant amb els adquirits en tota la joventut atzarosa de rodamón inadaplat. Tot això Vàsia, ho duia escrit al rostre i al caràcter. Era més aviat massís; groguissó de pell, tenia els ulls mongòlics, el nas aquilí, els pòmuls prominents. La boca sensual, amb les dents grosses i descarnades, s'amagava entre el bigoti ros i la magnífica barba de patriarca. Li cobria el cabell, curt i indòmit, una gorra a la russa, greixosa i venerable pel temps de servitud. Cal insistir sobre els seus ulls: grisos, acerats i estranyament immòbils. Hom els hauria cregut dos receptacles de tota la llegendària crueltat asiàtica. Però ho contradeia el seu posat llangorós i humil. Llavors notàveu que les pupil·les, tan aviat semblaven d'una profunditat esbalaïdora com es dilataven ingènues, en una mena d'espasme de meravella. Des de l'adolescència no trobà enlloc, ni a les ciutats ni en les homes, les proporcions majestuoses dels boscos impenetrables de la taiga o la vastitud de la tundra natal, erma, silenciosa, immensa. I d'això li venia aquella inèpcia perceptiva que el feia semblar inexpressiu o impenetrable, quan, en realitat, només era un apocament enyorívol de pària.

1.2 Barcelona

1.2.1 Vaixell

A vint-i-quatre anys, amb els papers en regla, havia saltat al moll de Barcelona des d'un cargo que arribava d'Hamburg. Tota la tripulació se n'acomiadà amb recança.

1.2.2 Arribada

Era un dia assolellat d'hivern. Vàsia del tot desorientat en una terra estranya, immòbil ran del sac on duia una mica de roba, uns quants estalvis i un paquet misteriós, somreia amb beatitud a la claror. S'encasquetà la gorra; va amoixar-se la barba naixent.

1.2.3 Ciutat

No gosava mirar vers la ciutat. Damunt de l'aigua arrissada per l'aire fi volaven unes quantes gavines. La plaia més seguir-ne les evolucions, perquè eren capricioses com els seus somnis del moment. L'optimisme li tornava serè el bleix. Li aclaria el rostre tota l'emoció que comportava per a ell l'hora en que creia abastar la fi d'una existència dotze anys incerta...

2 Comentari

El relat s'articula a través de dos eixos geogràfics¹:

Sibèria Descrita a la secció 1.1, pàgina 2.

Barcelona Descrita a la secció 1.2, pàgina 3; i amb més detall:

- el vaixell (secció 1.2.1),
- l'arribada (secció 1.2.2),
- la ciutat en ella mateixa² (secció 1.2.3)

Voldríem emfatitzar 3 punts:

1. el vaixell
2. l'arribada després del viatge al vaixell ja mencionat a 1
3. la ciutat en ella mateixa

A Agraïments

Gràcies a...

¹en un sentit ampli de la paraula *geografia*

²en un sentit ampli de la paraula *ciutat*

Índex alfabètic

Barava, *Vegeu* Siberia, Barava
Barcelona, 2-4

Europa, 2
 meridional, 2

Hamburg, 3

Sibèria, 2, 4
 Barava, 2

Vàsia, 2-3
 caràcter, 2
 rostre, 2, 3